

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

XLIV. De familiaribus monialiu[m], & de silentio religiosorum, & de licentia
exeundi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

ANNO CHRISTI 1122 monachus seu canonicus vel monialis anno illo nouis careat indumentis. Monachus non recipiat minor octodecim annis, nisi euidens utilitas seu necessitas aliud inducat.

X L I V.

Inhibemus etiam ne moniales infra septa domorum suarum, praeter necessarios seruientes, nec ad cohabitandum mulieres sacerdetales recipient, nisi episcopi dicēsanī accedat assensus. Item tam a monachis quam canonicis regularibus & monialibus silentium imponimus obseruari in temporibus & locis constitutis. Nec viris aut mulieribus religiosis absque superioris licentia egredi liceat septa domus, nec sine certa & honesta causa egrediendi eis licentia concedatur: ita tamen, quod nulli claustralium causa orationis aut visitandi parentes pateat aditus exeundi: nisi talis forte fuerit, de quo nihil sinistrum possit quis aut debeat merito suspicari, qui semper habeat collegam: & quoties aliter licentiam exeundi indulgeatur, certus dies eidem præfigatur, in quo redeat.

Hoc quoque volumus obseruari, ut vbi cumque propter excessum alicuius viderit episcopus, vel abbas, vel prior conuentualis non habens abbatem, expedire ut quis ad tempus alibi moretur, ad aliam domum religionis eiusdem in eodem episcopatu transferatur: vel, si necesse fuerit, etiam ad alium episcopatum dirigatur, & per dicēsanū compellatur admitti, qui ibi in omnibus regulari subiaceat disciplinæ: ita ut si ex mora ipsius ecclesia, in qua moratur, grauata videatur, vice

Concil. Tom. 28.

Kk ij

versa mittat aliquem de suis , qui interim moram
faciet in monasterio delinquentis : nec prius redi-
iens ipse qui deliquit in domo sua recipiatur, quam
plene pœnituerit de commisso , & per suum supe-
riorem reuocetur.

M I X

Omnem singularitatem interdicimus in refe-
ctorio , vt cibus aliter vni quam alteri præparetur.
Sed qui præst videat vt scilicet interdum talia præ-
parentur , de quibus aliorum debilitas vel infirmi-
tas , prout viderit expedire , valeat reueuari. Om-
nia etiam vietualia religiosis apponenda sine sub-
tractione eis apponantur, tam in conuentu , quam
alibi , vbi reficiuntur de omnibus appositis. To-
tum residuum sine diminutione aliqua cedat in e-
leemosynam indigentibus fideliter erogandam ,
ita quod nec abbas , nec prior , nec eleemosynar-
ius possit hoc dispensare. Et quicumque istud sta-
tutum de indiminutis adinuicem implere vel ob-
seruare noluerint , si sacerdos fuerit , a celebratio-
ne diuinorum ; si minoris ordinis , a communio-
ne corporis Christi ; si monialis sit , vsque ad ple-
nam satisfactionem suspendatur. Item prohibe-
mus , ne moniales aliquæ singulariter in refecto-
rio comedant carnes , in quibus non solent com-
muniter carnes comedere.

X L V I.

Ad hæc per nullam societatem vel consideratio-
nem admittantur monachi in alterius monasterio
ad moram faciendam , nisi cum literis episcopi sui ,
vel abbatis , vel prioris conuentualis non habentis